

og hvorom man synes, der væsentligt maatte være Enighed, skulde være en saa sørgelig Udgang i Sigte. Jeg synes imidlertid ikke, at det vilde være rigtigt, om Thingets ærede Medlemmer lode sig bevæge af en saadan Frygt og navnlig paa et Tidspunkt som dette; hvor Alt synes at være overordentlig roligt, og om man nu, da vi have Tiden for os til at overlægge, gif alt for hovedfulds tilværks. Der er en Bemærkning, der er kommen fra det samme ærede Medlem, som jeg ikke rigtig forstod, idet han nemlig ikke vilde gaa over til den Anskuelse, det ærede Medlem for Kjøbenhavn's 4de Valgkreds (Jænger) havde, at den Forhøielse, der her var tilfattet for Menige og Underkorporaler, burde tilflyde dem gjennem en Tilspøielse til Løven om Tillæg for Embedsmænd, paa Grund af, at denne sidste var en Dyrtidsslov, medens den her foreliggende ikke skulde være nogen saadan. Dette forstaar jeg ikke ganske. Jeg troede at have hørt — og jeg er selv enig i denne Tanke — at Grunden, hvorfor man vilde forhøje Soldaternes og Underkorporalernes Løn, var den, at der var indtraadt saadanne Tider, at de ikke kunne faae det Fornøde for den Sum, som var dem tiltaalet, med andre Ord: fordi der var indtraadt Dyrtid. Er det virkelig det ærede Medlems Mening, at vi, dersom der kom en saa lykkelig Tilstand, at vi kunde leve for det Halve af, hvad vi nu leve for, skulde blive ved at give Soldaten den forhøiede Lønning? Det kan umulig være det ærede Medlems Mening, og det forekommer mig derfor, at Udtrykket, at det ikke skulde være noget Dyrtidstillæg, ikke stemmer med den Anskuelse, der i Almindelighed har gjort sig gjældende her i Salen. For mig stiller Sagen sig saaledes, at dens hele Udgang væsentlig beror paa Regjeringens Stilling til samme. Dersom Regjeringen stiller sig bestemt mod den, tror jeg ikke, der er synderligt Haab om at faae den igjennem; stiller Regjeringen sig velvillig lige over for den, tror jeg, at Udgifterne ere meget gode, men neppe under den Form, som de ærede Forslagsstillere have foreslaaet; thi det er jo ganske vist, at naar man tager Løven i Haanden og efter at have læst Titlen ser, at der sker Omsætninger af 22 Skilling til 55 Ore i Kronemynt, maa dette forekomme En at være en høist besynderlig Ting. Man forstaar jo nok Omsætninger, som afrunde en lille Smule opad eller nedad, men Omsætninger af den Natur, som de her omhandlede, ere vistnok neppe forspøielige og tilbørlige. Nu har ganske vist Ordføreren for Forslagsstillerne sagt, at vi kunde forandre Titlen paa Lovforlaget; men dette vil jo ikke være nok; det vil ogsaa være nødvendigt at forandre Formen af selve Lovens Indhold. Na! forandre vi Titlen og Lovens Indhold, saa at det blev et virkelig Forslag til Lov om forøgede Lønninger for Sørens Underklasser, blev Sagen en ganske anden; saa forsvandt hele Modstanden mod at indføre det i denne Lov, thi det blev da en helt anden Lov. Men ogsaa med Hensyn til Indholdet

af Vædringsforlaget er jeg ikke ganske enig med det ærede Medlem, saaledes som han har udtalt sig paa Forslagsstillerens Begne, idet jeg vel kan erkjende, at der igjennem hele Befolkningen og vistnok ogsaa hos os i denne Sal er en Tøielse af, at der bør gjøres Noget, og at det bør gjøres snart; men det er dog et støit Spørgsmaal, om dette Forhold har klaret sig saaledes for os Alle, at vi virkelig ere i Stand til at overveie de finantzielle Betænkkeligheder, som kunde fremkomme lige over for alle de andre Fordringer, der kunde stilles i lignende Retninger, saa at vi uden nogen- somhelst Forubindessøielse, blot paa de Herrers Forslag og med den Overveielse, vi hver især indenfor sin snevre Kreds maaste kun for os selv alene have anstillet, uden videre kunde gaa hen og vedtage en saadan Forandring i det Bestaaende. Det forekommer mig, at, havde det været det ærede Medlems Mening, at Lovforlaget burde omdannes i den af ham antydede Retning, vilde den naturlige Maade have været at standse Forhandlingen og henvise Sagen til et Udvalg, hvor dens Enkeltheder kunde blive tagne under nogle Overveielse. Jeg hører fra det ærede Medlem for Christed Amts 3die Valgkreds (Bagger) og flere andre Medlemmer, at vi ere saa utaaadelig enige om Forhøielsen; men det forekommer mig, at efter de Udtalelser, der ere faldne i Dag, er Enigheden endda tvivlsom. Det ærede Medlem lige her foran mig (Th. Nielsen) vilde saaledes ganske vist stemme for Vædringsforlaget, men fandt dog, at man burde være gaaet videre endnu, og paa den Maade kan det jo være muligt, at vi, naar vi komme til det almindelige Lønningsforslag, ville faae den samme Historie, at enkelte Medlemmer mene, at det ikke var rigtigt, som vi nu havde vedtaget det, saa at den Dobbeltthed i Forhandlingen, som man frygter, dog ikke vil kunne undgaas. Dertil kommer, at der er enkelte Spørgsmaal, som jeg meget vel kan forstaa, at Regjeringen vil tage under Overveielse, før den definitivt udtaler sig om Sagen. Der er jo saaledes enkelte Regler, som maaste de Herrer, der have taget Sagen for, ikke have stillet sig aldeles klart for Die. Der er f. Ex. Tillæg, der gives Folk, der have længere Tjenestetid, og om hvilke det kunde blive et Spørgsmaal, om de burde falde bort eller ikke, naar en almindelig Forhøielse nu vedtages. Regjeringen maa under saadanne Forhold tage under Overveielse, hvor Meget det er muligt at give i Tillæg uden at skade andre Statsinteresser, og har den gjort det, maa den tage en Bestemmelse med Hensyn til de enkelte Forhold. Nu har Repræsentanten for Regjeringen i denne Sag erklæret, at dette Forhold ikke er saa nogle overveiet nu, at Regjeringen kunde ønske at gaa ind paa en saadan Omsætning, og det forekommer mig da virkelig ikke at være nogen Grund til at fremtvinge det, især naar Krigsministeren har stillet sig saa velvillig til Forslaget, at han har lovet, at han, saafremt det almindelige Lønningsfor-